

ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sngerslev) søgte først at motivere, hvorfor han havde Ret til at erklære, at han formelt ikke kunde ønske dette Lovforslags Fremme. Denne formelle Motivering af Berettigelsen skal jeg ganske lade hvile, idet han ved Siden af denne formelle Betragtning har stillet en Betragtning over, hvorfor han reelt ikke kan tiltræde Lovforslaget. Hovedgrunden for det ærede Medlem og hans Meningsfæller var den, at man ønskede at vende tilbage til Næringskatten. Det er jo omtrent, bortset fra Omskrivningerne, Meningen, at det, som man i sin Tid endelig fik gennemført, at komme bort fra Næringskatten, som vi havde den i Kjøbstæderne, det Skridt skulle vi nu gjøre tilbage og gaa videre og gennemføre en Næringskat paa Landet ogsaa som Sidestykke, Pendant til Hartkornskatten. Udvalgets Flertal har i Motiverne taget et udtrykkeligt Forbehold deroverfor; det er ikke noget Nyt, det er kommet frem og navnlig tidligere stærkt frem fra den nuværende ærede Kultusministers Side som Medlem i denne Sal, og der er ogsaa i en tidligere afgiven Betænkning givet Anvisning paa, at det var Veien til Løsningen, og derfor havde Udvalget fundet sig netop foranlediget til at være sig mod denne Betragtning. Thi man maa erindre, at det er saa let at ønske sig saadan tilbage til Egypptens Kjødgrøder, hvor Fortiden staar i saadan en egen Glæde, at da var det saa deilig og herligt at leve, da vi endnu havde Næringskatten. Derjom ærede Medlemmer ville se Noget paa, hvorledes man dengang betragtede Næringskatten, og hvilken overordentlig Uvillie den vakte, hvorledes man Gang efter Gang, Aar efter Aar, kom med Adresser til Rigsdagen om at faae den ophævet, vil man let faae Indtrykket af, at den Tilstand er det ikke værd at længes tilbage til, og det er saa meget viensynligere, fordi en Næringskat er jo i sit Væsen intet andet end en Skat paa Virksomhed som ~~gaaen~~ ~~ere~~ ~~fri~~ ~~for~~ ~~Skatten~~, men de, der bestille Noget, enten de saa tjene Noget derpaa eller ei — det er ligegyldigt — skulle bestattes, blot fordi de ere virksomme. Er der nogen Skat derfor, som forekommer mig at være — jeg turde sige — absurd, er det Næringskatten. Det ærede Medlem kan ikke ganske stille Hartkornskatten op som Pendant til deene, ingenlunde; thi Hartkornskatten er Mere end en Næringskat, den har Noget af en Næringskat ved sig, men det ærede

Medlem maa erindre, at den har ogsaa Noget af en Eiendomskat; den vil i Reglen repræsentere en Eiendom. Jeg tager ikke Hartkornskatten i Forvar, jeg accentuerer, hvad jeg sagde før, at jeg anser ogsaa Hartkornet for at være en uretfærdig Skattebasis, fordi den ikke falder sammen med Statteevnen. Men man maa dog erindre, at den som oftest repræsenterer en Eiendom foruden at være Næringskat. Det er muligt, at der omkring i vore Kjøbstadkommuner i de senere Aar har udviklet sig en vis uklar Fornemmelse af, at Næringskatten mulig kunde benyttes. (Afbrudelse.) Ja, jeg gjentager, jeg har hørt den Slags Udtalelser, og jeg formoder, at det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sngerslev) vil støtte sig til saadanne Løse Udtalelser, som gaa i den Retning. Men hvoraf kommer det, at disse Tilbøieligheder have begyndt at stifte Hovedet op? Det er Uvillie over den nuværende Beskatning, Uvillie over Manglen paa mellemkommunale Beskatningsregler, som gjør det. Man har set, at man ikke var istand til at beskatte de udenbys Boende, som drive stor Næring i Kommunen, og ligeledes, at man ikke var istand til at beskatte juridiske Personer og Aktieselskaber, og saa siger man: dengang vi havde Næringskatten, kunde man beskatte disse; men derjom man bød dem Næringskatten, vilde det ærede Medlem og Alverden komme til Erkjendelse af, at man ikke kunde have nogen mere uretfærdig Stat. Det ærede Medlem gjorde gjældende, at det, man var imod i Kommunerne, var at faae en ensartet Skatteansættelse. Ja, det giver jeg det ærede Medlem ganske Ret i, og denne Tanke er Udvalgets Flertal ogsaa gaaet ind paa. Lovforslaget havde den allerede selv, idet det havde en noget forskjellig Fremgangsmaade i de forskjellige Kommuner, men vi erkjendte, at man i den Retning maatte gaa meget videre, man maatte komme ind paa en ganske anderledes stor Frihed og komme hen til Valget mellem forskjellige Fremgangsmaader ved Beskatningen, uden dog at kaste ethvert Hensyn overbord, og navnlig, idet man bestemt vilde have opnaaet en Garanti imod den Vilkaarlighed, der kan komme til stede, naar en Vigningskommission, en Kommunalbestyrelse vilde træde forskjelligt op fra det ene Aar til det andet og i Forhold til den ene Skatteborger og den anden. Den Art Vilkaarlighed, som ganske vist ved Misbrug kan finde Sted under de nuværende Skatteregler, og som man fortrinsvis ønskede at udelukke, har man udelukket ved Vedtagelsen af en Skatteindtægt, der skal gjælde for sex